

בש"פ 7371/21 - מדינת ישראל נגד בני לוי

בבית המשפט העליון

בש"פ 7371/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: בני לוי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בכסלו התשפ"ב (07.11.21)

בשם המבקשת: עו"ד עילית מידן
בשם המשיב: עו"ד יוסף רז

החלטה

1. בפניי בקשה שנייה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות הצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק; איומים לפי סעיף 192 לחוק (3 עבירות); היזק לרכוש בזדון לפי סעיף 452 לחוק; ו-2 עבירות נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

הרקע העובדתי הצריך לעניין פורט בהחלטה קודמת של בית משפט זה בבש"פ 5480/21 (השופטת י' וילנר) מיום 12.8.2021, ועל כן לא ראיתי מקום לשוב ולפרט.

בתמצית יאמר כי לפי כתב האישום המתוקן, במהלך חודש ספטמבר 2020 המשיב יצר קשר עם דודתו, קילל אותה ואיים כי "יעלים אותה ואת אחיה אם לא תפסיק לרכל עליו ועל משפחתו".

מספר שבועות לאחר מכן המשיב נהג לעבר בית דודו, בעודו פסול מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, נכנס לבית, קילל ואיים עליו ועל משפחתו כי "יחסל אותם ויעלים אותם מעל לפני האדמה". לאחר מכן דחף את דודו, הפילו על הספה וירק לעבר פניו. המשיב יצא מהבית, נהג לעבר בית דודתו המתגוררת בסמוך, הרים לבנה מהקרע והשליכה בחוזקה אל עבר שמשות רכבה.

בהמשך, המשיב הגיע לבית הוריה של גיסתו, ניגש לרכבה, שבר את שמשות באמצעות אבן, שפך חומר מאיץ בערה ונמלט מהמקום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לו, וכי קמה בעניינו עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) ו-(א) לחוק המעצרים נוכח המסוכנות המשתקפת מהעבירות המיוחסות לו, והחשש לשיבוש הליכי שפיטה.

בית המשפט המחוזי קבע ביום 2.12.2020 כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, לצד "קושי ראיתי ממשי" באשר לעבירת ההצתה. ביום 29.12.2020 נבחנו המפקחים המוצעים, ונקבע כי לאור רמת האיום הנשקפת מהמשיב ועברו הפלילי המכביד, נדרשת בעניינו רמת פיקוח גבוהה ובשלב זה לא נמצא מערך פיקוח שניתן לאשרו.

ביום 7.1.2021 לנוכח הסכמת המשיב, בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד לתום ההליכים, תוך שמירת זכותו לפנות בבקשה לעיון חוזר.

טענות הצדדים בבקשה להארכת המעצר

4. בנימוקי הבקשה נטען כי המעשים המיוחסים למשיב ועברו הפלילי המכביד, בגינו תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, מלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, תעוזתו והעדר מורא מפני החוק. עוד מוסיפה המבקשת כי בעניינו של המשיב קיים חשש להתחמקות מהליכי שפיטה, בין היתר לאור הימלטותו בתיק הנוכחי למשך עשרה ימים בטרם אותר.

על כן, ומשחלופת המעצר שהוצעה על ידי באי כוח המשיב נפסלה על ידי בית המשפט המחוזי, לא קיימת לעת הזו חלופת מעצר אשר יש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

בדיון שנערך בפניי חזרה באת כוח המבקשת על האמור והוסיפה כי ההליך העיקרי עומד לפני סיום. הודגש, כי לא ניתן לתת אמון במשיב נוכח עברו הפלילי, ועל כן יש לקבל את הבקשה ולהאריך את מעצרו ב-90 ימים.

5. מנגד, בא כוח המשיב התנגד להארכת מעצרו, תוך שהדגיש כי המשיב עצור מזה שנה, וכי בניגוד לטענת המבקשת, ההליך העיקרי בעניינו יסתיים רק בעוד כמה חודשים.

עוד הוסיף בא כוח המשיב כי ישנם "קשיים מהותיים" להרשיעו בעבירת ההצתה, כפי שקבע בית המשפט המחוזי, וכי לגישתו ישנו קושי בהרשעתו בעבירות הנוספות המיוחסות לו. על כן, ונוכח חלוף הזמן, יש לשחררו ולחילופין להורות על הקלה בדרישות הפיקוח שהציב בית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ושמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בדיון, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

7. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לאור חזקת החפות העומדת לו בטרם הוכרע דינו, לבין אינטרס השמירה על שלום הציבור וביטחונו והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 9233/20 מדינת ישראל נ' חיון(11.1.2021)).

במסגרת זו, על בית המשפט לבחון את חומרת העבירה ונסיבותיה; עוצמת הסכנה הנשקפת מהנאשם לביטחון הציבור או לשיבוש הליכי המשפט; וכן את קצב התקדמות ההליך העיקרי והצפי להתמשכותו (בש"פ 4120/19 מדינת ישראל נ' כטייר(4.7.2019)). ככל שההליך העיקרי מתארכת נקודת האיזון לטובת הגנה על זכותו של נאשם לחירות (בש"פ 1091/20 מדינת ישראל נ' שיכה(8.4.2020)).

8. במקרה דנן, אני סבור כי טרם הגיעה נקודת האיזון האמורה. אף שהמשיב מצוי מאחורי סורג ובריאח תקופת זמן לא מבוטלת, בחינת מכלול הנסיבות מובילה למסקנה כי יש להורות על הארכת מעצרו.

למשיב מיוחסות עבירות הצתה, תקיפה סתם, איומים והיזק בזדון- עבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. מסוכנות המשיב נלמדת גם מעברו הפלילי, הכולל 30 הרשעות בעבירות תעבורה ו-13 הרשעות פליליות, בין היתר בעבירות אלימות.

אשר להתקדמות ההליך העיקרי, בבקשה מתואר כי ביום 16.11.2021 קבוע דיון הוכחות, במסגרתו עתידה להסתיים שמיעת הראיות בתיק.

לא עלה בידי המשיב להצביע על קיומה של חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את מסוכנותו, או על נסיבות

המצדיקות הקלה בתנאי הפיקוח כפי שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי.

9. על כך יש להוסיף את עובדת הימלטות המשיב למשך 10 ימים עד לאיתורו, וכן את דבר הרשעתו בעבר בעבירת בריחה ממעצר ומשמורת-משכך, ישנו חשש ממשי כי ינסה לחמוק מהליכי שפיטה, המקום עילת מעצר נוספת, לפי סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים.

אשר על כן, אני מקבל את הבקשה.

מעצרו של המשיב יוארך ב-90 יום החל מיום 13.11.2021 או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 38793-11-20 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשפ"ב (8.11.2021).

ש ו פ ט
